

Nr 14.

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., om rätt att vid taxering åtnjuta avdrag för skogsvårdsavgift.

Enligt 1 § förordningen om skogsvårdsavgift (SFS 1946:324), vilken trädde i kraft den 1 juli 1947, skall skogsvårdsavgift utgå med högst 1½ promille av summan av skogsmarksvärde och värde å växande skog. För varje år bestämmes med vilket promilletal avgiften skall för året utgå. Avgiften erlägges av den som har att utgöra fastighetsskatt.

Tidigare utgick skogsvårdsavgift endast i samband med företagen avverkning och bestämdes i förhållande till det s. k. rotvärdet å virket. Avgiften betraktades då såsom *speciell skatt* och fick därför avdragas vid beräkning av inkomsten av förvärvskällan.

Härutinnan företogs ändring vid 1947 års riksdag. Departementschefen anförde härvid i proposition nr 311 följande:

»Då, såsom förut framhållits, skogsvårdsavgiften från och med den 1 juli 1947 likställes med fastighetsskatt och sålunda är att betrakta såsom en allmän skatt, torde avdrag därför icke böra medgivas vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse. Då skogsvårdsavgift erlägges till staten, bör ej heller avdrag därför medgivas under allmänna avdrag vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt (statlig inkomstskatt).»

Föreliggande resonemang anknyter närmast till de yttre formerna för skogsvårdsavgiften. Materiellt kunna emellertid skäl anföras för ett återinförande av avdragsrätten.

Det förhållandet, att skogsvårdsavgiften anges vara en allmän skatt, behöver icke innebära, att all avdragsrätt skall saknas. Hänvisningen till att det är en skatt till staten är icke tillräcklig för att motivera den nuvarande ordningen. Att endast kommunala skatter äro avdragsgilla vid taxeringen till statlig inkomstskatt, har sin grund i att kommunalskatterna — i motsats till den statliga inkomstskatten — utgå efter växlande skattesatser. I den mån en statsskatt träffar ojämnt, föreligger samma skäl att avdraga denna som att avdraga kommunalskatt.

Enligt vår mening har skogsvårdsavgiften alltjämt karaktär av speciell skatt. Det belopp, som inflyter, skall nämligen användas i ungefär samma ordning som tidigare, dvs. för att främja skogsvården. I den mån skogsägarna skola, till skillnad från andra skattskyldiga, betala en särskild avgift härför, måste motivet härför vara, att skogsägarna anses ha en särskild nytta av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet. Att ändring över huvud taget

företagits har sin grund i att skogsvårdsstyrelserna ansetts böra få ungefär lika stora anslag varje år. Vad som skett är sålunda att man tillskapat en schablon för avgiftens bestämmande, vilken schablon är avsedd att ge ett i genomsnitt riktigt uttryck för de enskilda skogsägarnas nytta av verksamheten.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställa vi,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag till

lag om ändring av punkt 3 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen.

Härigenom förordnas, att punkt 3 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen skall erhålla följande ändrade lydelse.

3. Såsom speciella skatter eller avgifter till det allmänna må nämnas skogsaccis och skogsvårdsavgift. Allmänna skatter — — — 2 §).

Stockholm den 16 januari 1950.

Eric Nilsson
i Svalöv.

Carl Östlund.

Einar Hægglom.

C. Oscar Nolin.

Albert Larsson.